

TTB 0467
I SỬ KÝ 28-29

SỨ ĐIỆP SAU CÙNG CỦA ĐA-VÍT

Quý vị và các bạn thân mến,

Trong hai đoạn chót của I Sử ký, vua Đa-vít kêu gọi tất cả người lãnh đạo của Y-sơ-ra-ên nhóm họp lại. Đây là một buổi họp lớn, và đây cũng là một buổi họp sau cùng cho Đa-vít, bởi vì Đa-vít đang đi đến giai đoạn cuối cuộc đời. Đa-vít có sứ điệp cho dân Y-sơ-ra-ên, cho Sa-lô-môn. Đây là một hành động khôn ngoan của Đa-vít.

I Sử ký 28:1

1 Đa-vít hiệp lại tại Giê-ru-sa-lem hết thầy các quan trưởng Y-sơ-ra-ên, các tộc trưởng của các chi phái, các ban trưởng phục sự vua, các quan tướng cai ngàn quân và trăm quân, các kẻ cai quản sản nghiệp của vua và của các con trai người, luôn với các hoạn quan và những người mạnh dạn.

Đây là buổi họp lớn bao gồm những người có trách nhiệm lãnh đạo đất nước.

I Sử ký 28:2

2 Vua Đa-vít đứng dậy nói rằng: Hỡi các anh em và dân sự ta, hãy nghe! Ta đã có ý xây cất một cái đền an nghỉ cho hòm giao ước của Đức Giê-hô-va, cho cái bệ chân của Đức Chúa Trời chúng ta; ta đã sắm tài liệu cho sẵn dựng cất.

Dẫu rằng tuổi đã cao, Đa-vít cũng cố gắng đứng lên để truyền sứ điệp quan trọng và sau cùng cho toàn dân.

I Sử ký 28:3

3 Nhưng Đức Chúa Trời phán với ta rằng: Ngươi chớ cất đền cho danh ta, vì ngươi là một tay chiến sĩ, đã đổ huyết ra nhiều.

Đa-vít xưng nhận một cách công khai, rõ ràng với dân chúng, vua nói rằng lý do mà Đức Chúa Trời không cho phép vua xây cất đền thờ, bởi vì vua Đa-vít là một tay chiến sĩ, đã làm đổ máu nhiều người.

I Sử ký 28:5

5 Vả, Đức Giê-hô-va có ban cho ta nhiều con trai; trong các con trai ấy Ngài đã chọn Sa-lô-môn, con trai ta, đặt ngai trên ngai nước Đức Giê-hô-va, dựng cai trị Y-sơ-ra-ên.

Đa-vít nói rõ là Đức Chúa Trời đã chọn và ủy nhiệm cho Sa-lô-môn. Giờ đây Đa-vít giao tất cả trách nhiệm Sa-lô-môn với Đức Chúa Trời. Điều này cho chúng ta biết là Sa-lô-môn làm vua không phải là do Đa-vít chọn.

I Sử ký 28:6

6 Ngài phán với ta rằng: Sa-lô-môn, con trai của người, sẽ cất cái đền và các hành lang của ta; vì ta đã chọn nó làm con trai ta, và ta sẽ làm cha nó.

Lòng dạ và tâm thần của Đa-vít hướng đến việc chuẩn bị xây cất đền thờ. Đức Chúa Trời không cho phép chính Đa-vít xây cất, và ông thuận phục ý của Đức Chúa Trời. Dầu vậy, Đa-vít chuẩn bị vật liệu và mọi điều cần thiết, và các thợ xây dựng, Đa-vít khích lệ Sa-lô-môn tiến hành.

Giờ đây Đa-vít trao cho Sa-lô-môn một sơ đồ đền thờ.

I Sứ ký 28:11-13

11 Bảy giờ, Đa-vít trao cho Sa-lô-môn, con trai người, cái kiểu về hiên cửa, về đền thờ, về các kho tàng, về lầu gác, về phòng trong của đền thờ, và về nắp thi ân; 12 lại chỉ các kiểu người nhờ Thánh Linh cảm động mà được, về các hành lang của đền Đức Giê-hô-va, và về các phòng bốn phía, về những khung thành của đền Đức Chúa Trời, và về các kho để vật thánh; 13 về ban thờ của những thầy tế lễ và người Lê-vi; về các công việc của đền Đức Giê-hô-va, và về các thứ khí dụng trong đền Đức Giê-hô-va;

Cũng giống như Môi-se trước đây được ban cho kiểu mẫu đền tạm. Giờ đây Đa-vít (chớ không phải Sa-lô-môn) được ban cho kiểu mẫu đền thờ.

Sau này có nhiều mô hình đền thờ được làm lại, các mô hình xem cũng hấp dẫn. Nhưng dĩ nhiên chúng không giống với đền thờ thực sự trước đây. Hiện nay trong khu mới rộng của thành Giê-ru-sa-lem có một khách sạn, tên là “Đất Thánh” ở tầng dưới của sách sạn này có một mô hình của thành Giê-ru-sa-lem. Người ta nói rằng đó là mô hình thành Giê-ru-sa-lem trong thời vua Hê-rốt và Chúa Giê-xu. Thật ra các mô hình chỉ cho thấy một vài nét đại cương, đơn sơ chớ không giống như kiểu mẫu trước đây.

Chi tiết thực sự của đền thờ được ghi lại trong sách Các vua và Sứ ký rất là phức tạp và chi tiết. Nó không đơn giản như đền tạm trước đây. Đền thờ theo kiểu mà Đức Chúa Trời ban cho Đa-vít rất đẹp đẽ và quý giá. Đa-vít chuẩn bị xây đền thờ này để làm vinh hiển Đức Chúa Trời.

Đa-vít nói với Sa-lô-môn: “Con không cần phải giới hạn điều chi, Vua cha đã gom góp tất cả mọi vật liệu để xây dựng đền thờ nguy nga.” Đền thờ này rất là đẹp đẽ, được bọc vàng và bạc, dùng toàn là đá quý.

Theo cảm nghĩ của tôi, nhà thờ hiện nay nên xây dựng thích ứng với hoàn cảnh sinh sống của người địa phương xung quanh. Tôi không thích một số nhà thờ lớn được xây dựng cạnh bên khu vực dân cư nghèo. Trong khu vực dân cư khá giả, hội thánh có thể xây dựng nhà thờ lớn đẹp. Dầu vậy, ngày nay sự nhấn mạnh không còn chú trọng vào nhà thờ, bởi vì thân thể chúng ta là đền thờ của Đức Chúa Trời.

Dĩ nhiên chúng ta biết rằng Đa-vít không có ý xây một đền thờ cho Đức Chúa Trời sống trong đó. Đức Chúa Trời không có sống trong cái hộp và bất cứ tòa nhà nào. Vua Sa-lô-môn trong lời cầu nguyện dâng hiến đền thờ đã nói rõ như sau: *Nhưng quả thật rằng Đức Chúa Trời ngự trên đất này chẳng? Kia, trời, dầu đến đôi trời của các tầng trời chẳng có thể chứa Ngài được thay, phương*

chi cái đền này tôi đã cất! (I Các vua 8:27) Cả vũ trụ này còn không thể chứa được Đức Chúa Trời, huống chi cái đền thờ nhỏ này làm sao chứa được Ngài. Đền thờ là nơi dùng để nhóm họp. Nơi Đức Chúa Trời gặp gỡ con người. Đền thờ nơi làm vinh hiển và tôn cao Đức Chúa Trời. Ngày nay Đức Chúa Trời không còn ngự hay gặp các bạn trong các ngôi nhà, Đức Chúa Trời ngự trong mỗi con cái Chúa qua Đức Thánh Linh.

Đa-vít đã dự bị một số lớn vàng và bạc để làm các bàn ghế và vật dụng cho công tác thờ phượng trong đền thờ.

I Sứ ký 28:14- 15

14 cũng chỉ kiểu số cân về các khí dụng bằng vàng, dùng về mỗi thứ công việc, và về các khí dụng bằng bạc, với số cân nó, dùng về mỗi thứ công việc; 15 lại chỉ số cân về những chân đền bằng vàng, và về những thép đền vàng của nó, theo cân nôi của mỗi chân và thép nó; số cân về những chân đền bằng bạc, theo cân nôi của mỗi chân và thép nó, tùy cách dùng của mỗi chân đền.

Tại đây chúng ta nhận thấy không có gì hạn chế trong việc xây cất đền thờ. Không có hà tiện trong việc dùng vật liệu hay chi phí. Đây là một chi phí và tốn kém rất lớn cho tài sản đất nước trong vương quốc của Đa-vít. Nhưng xin các bạn nhớ là Đa-vít làm điều này để tôn cao Đức Chúa Trời.

I Sứ ký 28: 19

19 Đa-vít nói rằng: Kiểu mẫu về các công việc này, ta nhờ tay của Đức Giê-hô-va chép ra, khiến cho ta hiểu biết vậy.

Đây là một câu nổi bật. Kiểu mẫu đền thờ đến từ Đức Chúa Trời, cũng như kiểu mẫu đền tạm trước đây cũng do Đức Chúa Trời ban cho.

Đức Chúa Trời ban cho kiểu mẫu, ban cho sơ đồ chi tiết. Đức Chúa Trời cũng lựa chọn nơi xây cất, đó là sân đập lúa của Ot-nan, Đức Chúa Trời soi dẫn và khích lệ Đa-vít, nhưng không cho phép Đa-vít cất đền thờ.

I Sứ ký 28:20

20 Đa-vít lại nói với Sa-lô-môn, con trai mình rằng: Hãy vững lòng bền chí mà làm; chớ sợ sệt, chớ kinh hãi chi, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời, tức là Đức Chúa Trời của cha, vẫn ở cùng con; Ngài chẳng hề từ bỏ con, cũng chẳng hề lìa khỏi con cho đến chừng các công việc cất đền của Đức Giê-hô-va được xong.

Đa-vít rất là sốt sắng và hứng khởi về việc xây cất đền thờ, ông cố gắng làm tất cả mọi điều để khích lệ Sa-lô-môn. Đa-vít muốn Sa-lô-môn nhiệt tâm với công việc này.

I Sứ ký 28:21

21 Kia, có các ban thứ của những thầy tế lễ và người Lê-vi, đặng làm các công việc của đền Đức Chúa Trời; lại còn có những người vui ý, thông thạo về các nghệ, đặng giúp làm mọi thứ công việc; các quan trưởng và cả dân sự đều sẽ vâng theo mạng lệnh của con.

I Sứ ký 28-29

Các bạn thấy là Đa-vít có mọi người trong vương quốc hiệp tác xây dựng đền thờ như là các thầy tế lễ, các người thợ, các quan trưởng, người Lê-vi.. tất cả mọi người được khích lệ và cổ động dự phần vào công tác. Vì thế điều Sa-lô-môn cần làm là ra lệnh khởi công và theo sơ đồ mà Đa-vít đã sắp đặt.

ĐA-VÍT KHÍCH LỆ DÂN CHÚNG.

Thưa các bạn, chúng ta đến I Sử ký đoạn 29, chúng ta thấy sự nhân mạnh chuyển từ đền thờ đến vương quốc, dấu rằng Đa-vít biết ngay qua đời của ông gần kề, trung tâm của vương quốc là đền thờ Đức Chúa Trời ở Giê-ru-sa-lem

Đây là sứ điệp sau cùng của Đa-vít với dân tộc của ông. Các bạn nhớ là trước đây khi cụ già Gia-cóp sắp qua đời kêu gọi các con trai đến, nói lời từ biệt và chúc phước. Khi Môi-se sắp kết thúc đời người, ông có một sứ điệp gửi đến cho 12 chi phái. Giờ đây Đa-vít có sứ điệp cho toàn dân trước lúc qua đời.

I Sử ký 29:1

1 Đa-vít nói với cả hội chúng rằng: Sa-lô-môn, con trai ta, chỉ một mình con đó mà Đức Chúa Trời đã chọn, hãy còn trẻ tuổi non-nớt, và công việc lại lớn lao; vì cái đền đó chẳng phải cho loài người đâu, bèn là cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời.

Khi Đa-vít nói rằng Sa-lô-môn còn trẻ và non nớt, ông muốn nói rằng Sa-lô-môn có tánh mềm yếu, và không có kinh nghiệm. Trong khi đó Đa-vít là một chiến sĩ lão luyện. Dầu rằng Đa-vít là người có lòng thương xót, rộng lượng, nhưng có khi Đa-vít cũng cứng rắn. Còn Sa-lô-môn chỉ là người mới bắt đầu.

I Sử ký 29:2- 4

2 Ta đã hết sức sắm cho đền của Đức Chúa Trời ta, nào vàng dùng về đồ làm bằng vàng, nào bạc dùng về đồ làm bằng bạc, nào đồng dùng về đồ làm bằng đồng, nào sắt dùng về đồ làm bằng sắt, nào gỗ dùng về đồ làm bằng gỗ, lại sắm những ngọc bích, ngọc để khảm, ngọc chiếu sáng, ngọc đủ các màu, và các thứ đá quý, cùng đá cẩm thạch trắng rất nhiều.³ Lại, vì lòng ta yêu mến đền của Đức Chúa Trời, nên ngoại trừ số ta đã sắm cho đền thánh, ta cũng dâng cho đền của Đức Chúa Trời ta các đồ bằng vàng và bằng bạc thuộc riêng về ta,⁴ tức là ba ngàn ta lạng vàng Ô-phia, và bảy ngàn ta lạng bạc thét, dâng dùng bọc các vách đền;

Đa-vít nói rằng, ông chuẩn bị tất cả mọi điều cho nhà của Đức Chúa Trời. Thật lòng dạ của Đa-vít tốt đẹp biết bao, ông để Đức Chúa Trời trước nhất trong đời sống của ông. Dầu có rất nhiều vàng bạc được biệt ra để xây dựng đền thờ, Đa-vít còn dâng thêm một số vàng lớn từ nơi tài sản của chính ông.

I Sử ký 29:5

5 vàng dùng về những vật bằng vàng, bạc dùng về những vật bằng bạc, và dùng về các việc làm bởi tay người thợ. Vậy ngày nay, ai là người vui lòng dâng mình cho Đức Giê-hô-va?

I Sử ký 28-29

Vua Đa-vít nêu một gương tốt. Không có sự giới hạn nào, không có gì giữ lại trong sự dâng hiến. Sau đó Đa-vít có lời kêu gọi dân chúng.

I Sứ ký 29:6- 8

6 Bấy giờ, các trưởng tộc, các trưởng của các chi phái Y-sơ-ra-ên, các quan tướng cai ngàn người và trăm người, các kẻ coi sóc công việc của vua, bèn vui lòng, 7 dâng về công việc đền Đức Chúa Trời, năm ngàn ta lạng vàng, mười ngàn đơ-riếc, mười ngàn ta lạng bạc, mười tám ngàn ta lạng đồng, và một trăm ngàn ta lạng sắt. 8 Phàm ai có đá quý, thì giao cho Giê-hi-ên về dòng Ghệt-sôn, để dâng vào kho của Đức Giê-hô-va.

Giờ đây đến phần của dân chúng dự đáp ứng và dâng hiến, họ dâng một cách rộng rãi và với lòng vui mừng.

I Sứ ký 29:9

9 Dân sự lấy làm vui mừng về điều mình trọn lòng vui ý dâng cho Đức Giê-hô-va; và vua Đa-vít cũng lấy làm vui mừng lắm.

Điều này làm cho Đa-vít được cảm động rất nhiều khi thấy dân chúng có lòng hướng về việc xây cất đền thờ tốt đẹp, nguy nga cho Đức Chúa Trời.

Thưa các bạn, có một số người ban cho, hay giúp đỡ nhưng cảm thấy đau lòng, đó là cách mà người thế gian hay đối đãi với nhau. Nhưng các bạn không thể đối với Đức Chúa Trời như thế. Nếu như các bạn dâng hiến cho Đức Chúa Trời mà cảm thấy sót ruột, thì các bạn không nên dâng hiến. Đức Chúa Trời chỉ muốn người dâng hiến với sự vui mừng trong lòng và trong đời sống. Đó là lời dạy của Phao-lô. Tại đây trong thời của vua Đa-vít, dân chúng vui mừng khi dâng hiến.

I Sứ ký 29:10

10 Tại trước mặt cả hội chúng, Đa-vít chúc tạ Đức Giê-hô-va mà rằng: Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, tổ phụ chúng tôi ôi! đáng chúc tạ Ngài cho đến đời đời vô cùng!

Xin các bạn hãy chú ý rằng, Đa-vít gọi Đức Chúa Trời là cha của dân tộc Y-sơ-ra-ên. Trong Cựu Ước, Đức Chúa Trời không được gọi là cha của từng cá nhân. Đa-vít không hề gọi Đức Chúa Trời là cha. Đức Chúa Trời gọi Đa-vít là tôi tớ Ngài. Đó là điều lý thú phải không? Luật pháp Môi-se không bao giờ làm cho chúng ta trở thành con cái Đức Chúa Trời. Chỉ có đức tin trong Chúa Giê-xu Christ có thể làm cho các bạn trở thành con cái Đức Chúa Trời.

Giờ đây đến lời Đa-vít cầu nguyện, I Sứ ký 29:11

11 Hỡi Đức Giê-hô-va sự cao cả, quyền năng, vinh quang, toàn thắng, và oai nghi đáng quí về Ngài; vì muôn vật trên các tầng trời và dưới đất đều thuộc về Ngài. Đức Giê-hô-va ôi! nước thuộc về Ngài; Ngài được tôn cao làm Chúa tể của muôn vật.

Những lời này nghe như quen thuộc với các bạn phải không? Các bạn nhớ lại khi các môn đệ xin Chúa Giê-xu dạy họ cầu nguyện, Ngài cho họ một bài cầu

nguyện mẫu. Ngài đem họ trở về đây, với lời cầu nguyện của Đa-vít. “Nước Đức Chúa Trời được đến” là trở về với lòng Đa-vít. Những lời này vẫn tắt và đơn giản, chúng kết hợp các mong ước và hy vọng của bao thế kỷ. Đây là lời cầu nguyện lớn nhất trong Kinh thánh và đặc biệt là trong Cựu ước. Nó bao gồm mọi sự tôn cao, ngợi khen, cảm tạ. Nó khước từ mọi công trạng của con người, nó nói là con người cần tùy thuộc vào Đức Chúa Trời. Nó cũng tỏ bày sự hạ mình, ăn năn, và dâng hiến chính mình. Nó dâng tất cả mọi điều cho Đức Chúa Trời. Vua Đa-vít nhìn nhận rằng vương quốc thuộc về Đức Chúa Trời. Chúa Giê-xu dùng các điều này dạy các môn đồ Ngài.

Ý niệm của Kinh thánh về Nước Trời nói đến nước đời đời và nước tạm thời. Nước đó bao gồm cả vũ trụ và địa phương. Nó ngay lập tức và trung gian. Nói một cách tổng quát, nó đề cập sự trị vì trên thiên đàng và khắp đất.

Khi Đức Chúa Trời tạo dựng A-đam, Ngài ban cho ông quyền quản trị. Giờ đây Đa-vít ý muốn nói “nước thuộc về Ngài” có nghĩa gì? Có nghĩa là sự cai trị của Đức Chúa Trời khắp trên đất này. Đây cũng là lời cầu nguyện bao trùm cả trái đất, đem trái đất trở về dưới sự quản trị của Đức Chúa Trời.

Chúng ta cần cầu nguyện cho Nước Trời mau đến, vì con người không thể xây dựng vương quốc trên đất, chỉ có Chúa Giê-xu mới có thể lập Nước Trời. Vì Nước thiên đàng thuộc về Đức Chúa Trời.

Tôi nghĩ rằng Bài cầu nguyện Chúa Giê-xu dạy không phải chỉ để cầu nguyện trong buổi lễ thờ phượng hay trong giờ hiệp nguyện, nhưng đó cũng là lời cầu nguyện cá nhân của mỗi con cái Đức Chúa Trời.

Đa-vít đã hướng về sự đến của Nước Trời trên đất. Đó sẽ là một ngày vinh hiển.

I Sứ ký 29:14-16

14 Nhưng tôi là ai, và dân sự tôi là gì, mà chúng tôi có sức dâng cách vui lòng như vậy? Vì mọi vật đều do nơi Chúa mà đến; và những vật chúng tôi đã dâng cho Chúa chẳng qua là đã thuộc về Chúa. 15 Vì chúng tôi tại trước mặt Chúa vốn là kẻ lạ, và kẻ ở đâu như các tổ phụ chúng tôi; các ngày chúng tôi tại trên đất, khác nào cái bóng, không mong ở lâu được. 16 Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi ôi! các vật này mà chúng tôi đã sắm sửa để cất đền cho danh thánh của Chúa, đều do nơi tay Chúa mà đến, và thầy đều thuộc về Chúa.

Qua lời cầu nguyện của Đa-vít cho chúng ta thấy một điều đáng chú ý là, các bạn không thể cho Chúa bất cứ điều gì, bởi vì tất cả những gì các bạn có thì trước nhất đến từ Chúa. Nhưng Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn khi các bạn dâng hiến. Lý do mà nhiều người trong chúng ta nghèo và thiếu thốn, bởi vì chúng ta không có rộng lượng với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời ban phước cho chúng ta khi chúng ta mở rộng lòng mình với Ngài.

Đa-vít thưa với Đức Chúa Trời rằng mọi thứ vật liệu và tiền bạc mà ông và dân sự này chuẩn bị xây cất đền thờ cho Đức Chúa Trời là do chính Ngài ban cho. Tôi mong ước là ngày nay chúng ta cần nhận biết điều này.

SA-LÔ-MÔN LÊN NGÔI

I Sứ ký 29:21- 23

21 Qua ngày sau, chúng dâng những tế lễ cho Đức Giê-hô-va, và dâng những của lễ thiêu cho Đức Giê-hô-va: một ngàn con bò đực, một ngàn con chiên đực, một ngàn con chiên con, cùng các lễ quán cặp theo, và nhiều của tế lễ khác vì cả dân Y-sơ-ra-ên; 22 trong ngày ấy, chúng ăn uống rất vui mừng tại trước mặt Đức Giê-hô-va; chúng lần thứ nhì tôn Sa-lô-môn, con trai Đa-vít, làm vua, và nhân Đức Giê-hô-va xúc dầu cho người làm vua chúa, và lập Xa-đốc làm thầy tế lễ. 23 Bấy giờ, Sa-lô-môn ngồi lên trên ngôi của Đức Giê-hô-va, làm vua thế cho Đa-vít, cha người, và người được hưng thịnh; cả Y-sơ-ra-ên đều vâng theo mạng người.

Giờ đây dân chúng nhận được phước hạnh từ Đức Chúa Trời, dâng của lễ cho Đức Chúa Trời và tôn xưng Sa-lô-môn làm vua. Vương quốc giờ đây đoàn kết phía sau vua Sa-lô-môn, vua khởi sự trị vì trước khi vua Đa-vít qua đời.

VUA ĐA-VÍT QUA ĐỜI

I Sứ ký 29:26- 30

26 Đa-vít, con trai Y-sai, cai trị trên cả Y-sơ-ra-ên. 27 Người cai trị trên Y-sơ-ra-ên bốn mươi năm: tại Hép-rôn, người cai trị bảy năm, và tại Giê-ru-sa-lem, người cai trị ba mươi ba năm. 28 Người băng hà tuổi cao, thỏa nguyện về đời mình, về sự giàu có, và về vinh hiển; Sa-lô-môn, con trai người, cai trị thế cho người.

29 Các công việc của vua Đa-vít, từ đầu đến cuối, đều chép trong sách của Sa-mu-ên, đáng tiên kiến, trong sách của Na-than, đáng tiên tri, và trong sách của Gát, đáng tiên kiến; 30 cuộc trị vì người, sự mạnh dạn người, các việc xảy ra cho người, cho dân Y-sơ-ra-ên, và cho các nước khác, đều đã chép trong các sách ấy.

Thưa các bạn, đây là lời ký thuật Đức Chúa Trời ban cho, Ngài muốn cho chúng ta biết Đức Chúa Trời nghĩ thế nào về Đa-vít. Có thể các bạn không thích Đa-vít. Nhưng Đức Chúa Trời thương mến Đa-vít. Tôi rất vui về cách mà Đức Chúa Trời đối xử với Đa-vít, bởi vì Đa-vít có tình người. Điều này khích lệ chính tôi, cũng là con người. Tôi thấy là Đức Chúa Trời đối xử với Đa-vít một cách rộng lượng và thẳng thắn. Đức Chúa Trời là Đáng tốt lành, là Đáng tuyệt vời. Các bạn và tôi không thể xây một đền thờ cho Đức Chúa Trời, nhưng chúng ta có thể dâng thân thể mình làm đền thờ cho Ngài. Thật là điều vui mừng khi chúng ta dâng hiến chính mình chúng ta cho Chúa.

Thân chào quý vị và các bạn hẹn tái ngộ cùng quý thánh giả trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh kỳ sau.